

مصاحبه معاون وزیر خارجه روسیه پیرامون ایران

درباره شریک، دوست و همسایه بسیار نزدیکمان و ما نسبت به این که رویکرد جامعه بین الملل نسبت به این کشور چگونه باشد، بی تفاوت نیستیم

سرویس روسیه/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران / سرویس روسیه :

"سرگی رباکوف" معاون وزیر خارجه روسیه طی مصاحبه ای با خبرگزاری روسی "اینترفاکس" به سوالاتی در رابطه با ایران پاسخ داد:

پرسش: درمدت اخیر بنظر می رسد که روسیه در موضع خود نسبت به ایران دچار تزلزل شده است و در محافل سیاسی اظهاراتی ضد و نقیض شنیده می شوند، دلیل این چیست؟
پاسخ: از مباحث در جامعه و بین کارشناسان امور سیاسی باید استقبال کرد، این بدین معناست که جامعه به اوضاع در جهان و مشکلات بین المللی علاقمند است. بویژه که صحبت درباره کشوری است که برای ما اهمیت دارد، درباره شریک، دوست و همسایه بسیار نزدیکمان و ما نسبت به این که رویکرد جامعه بین الملل نسبت به این کشور چگونه باشد، بی تفاوت نیستیم.

اما درباره موضع روسیه باید گفت که چیزی مداوم تر از موضع ما نسبت به ایران وجود ندارد. ما همواره خواستار حل مشکلات بوجود آمده در رابطه با برنامه هسته ای ایران از طریق دیالوگ و در صورت امکان تعامل با طرف ایرانی بوده و هستیم. در برهه های مختلف این کار ممکن است تاکتیک متفاوت باشد. ممکن است زمانی بر ابتکاراتی تاکید شود که مستقیماً به فعالیت 5+1 میانجیگران بین المللی مربوط نباشند و گاهی نیز مسائلی مبرم شوند که به اصطلاح تحریم آمیز هستند. اما بدون توجه به نوسانات تاکتیکی، محور موضع روسیه همواره تکیه بر مذاکرات، جستجوی راه حل به روش دیپلماتیک و جذب طرف ایرانی به این کار مشترک بوده و خواهد بود.

پرسش: در بین شرکت کنندگان 5+1 موضع چه کشوری نزدیک تر به روسیه است؟

پاسخ: موضع ما مربوط به اوضاع سیاسی نمی شود و ثابت است. سایر شرکت کنندگان در 5+1 باید ارزیابی کنند که موضع کدام از آنها نزدیک تر به موضع روسیه است.

پرسش: نظر شما در رابطه با اعمال تحریمات جدی و "فلج کننده" آنطور که اسرائیل پیشنهاد می کند، از جمله در رابطه با توقف صدور بنزین به ایران و واردات نفت از ایران چیست؟

پاسخ: اصطلاح "تحریمات فلج کننده" مسلم است که برای ما اصلاً قابل قبول نیست. تحریم باید با هدف تحکیم رژیم منع گسترش سلاح هسته ای باشد. مسلم است که ما نمی توانیم درباره تحریماتی صحبت کنیم که بعنوان تنبیه یک کشور و مردم آن بخاطر هر اقدامی و یا بی اقدامی تعبیر شوند. ما مسائل را در چنین عرصه ای بررسی نخواهیم کرد.

پرسش: یعنی در روسیه تحریمات مربوط به بخش نفت را کاملاً غیر قابل قبول می دانند؟

پاسخ: تاکید می کنم: از نظر موضعی که روسیه اتخاذ می کند، تنها تحریماتی که ارتباطی به رژیم منع گسترش سلاح هسته ای دارند، می توانند بررسی شوند.

پرسش: ایران در مسئله تبادل سوخت، نگران است آنچه که برای غنی سازی تکمیلی می دهد را باز پس نگیرد، آیا شما این نگرانی را مستدل می دانید؟ چرا 5+1 مخالف تبادل همزمان سوخت در خاک ایران است؟

پاسخ: باید درباره چند نکته توضیح دهیم. اول این که صحبت درباره فرمول جایجایی سوخت برای راکتور تهران است که از ابتدا در چارچوب 5+1 تدوین نشده بود، این ابتکار آژانس بین المللی انرژی اتمی است که بطور مشترک با روسیه، آمریکا و فرانسه تنظیم شد و ایران نیز به این روند ملحق شد. فرمول قابل درک است: صحبت درباره معاوضه اورانیوم غنای پایین اندوخته شده در نطنز با کپسول های سوختی برای راکتور تحقیقاتی تهران است که مهلت استفاده از سوخت موجود در آن رو به پایان است. حال سوال این است که این معاوضه کجا انجام شود. بی اعتمادی متقابل طرفین بسیار محرز است و این بر هر مسئله مرتبط با برنامه هسته ای ایران، و از جمله مسئله فوق تاثیر می گذارد. تهران پیشنهاد آژانس، روسیه، آمریکا و فرانسه مبنی بر اینکه اورانیوم غنای پایین برای معاوضه آبی آن با سوخت به خارج از ایران منتقل شود را مناسب نمی داند. طرف ایرانی تردید دارد که اگر کنترل بر این اورانیوم را از دست بدهد، چیزی در عوض دریافت کند. تا جایی که به یاد می آورم، "محمود رضا سجادی" سفیر ایران در روسیه و دوست و همکار خوب من نیز در مصاحبه با خبرگزاری شما درباره همین صحبت کرده بود.

کاملاً قابل درک است که انعطاف پذیری می تواند و باید از سوی هر دوطرف نشان داده شود. در حقیقت ما اکنون در وضعیتی هستیم که تنها در مسئله محل تحقق چنین تبادلی اختلاف نظر داریم. روسیه درباره این پیشنهاد، بعنوان یکی از طرفین معتقد است که معاوضه در خارج از ایران می تواند برای ایرانیان قابل قبول باشد. باید این را در نظر داشت که ما تنها پیشنهاد می دهیم اورانیوم غنای پایین از خاک ایران خارج شود، اما تا زمان مبادله از سوی آژانس مهر و موم شود و تحت ضمانت مطمئن آژانس باشد که این هرگونه سیاسی سازی مسئله و یا تاثیر گذاری عوامل سیاسی بر تحقق این فرمول را منتفی می سازد.

انجام یک چنین معاوضه ای می توانست اقدام بزرگی در راه اعتماد باشد و تحقق آن می توانست اتمسفر پیرامون برنامه هسته ای ایران را بطور قابل توجهی بهبود بخشد. هرچند که من تاکید می کنم که این مسئله ارتباطی با فعالیت در چارچوب 5+1 میانجیگران بین المللی ندارد. همچنین به مباحثی که در محافل گسترده تر بین المللی پیرامون امور هسته ای ایران انجام می شوند نیز ارتباطی ندارد.

پرسش: آیا روسیه در مسئله عرضه اس-300 به ایران موضع منفی آمریکا و اسرائیل را در نظر می گیرد؟ گفته می شود که عرضه این سیستم ها خط بطلانی بر امکان تصویب

قرارداد جدید کاهش تسلیحات تهاجمی استراتژیک در آمریکاست. شاید همین نیز دلیل تاخیر در عرضه است؟

پاسخ: قرارداد عرضه این سیستم ها به ایران وجود دارد و ما آن را اجرا خواهیم کرد. تاخیر مربوط به مشکلات فنی است که اکنون در دست رفع هستند. مسائل مربوط به همکاری های فنی - نظامی ما با ایران بسیار سیاسی می شوند. این به کار کمک نمی کند. ما همواره نسبت به همه تعهدات خود برای عرضه محصولات نظامی به سایر کشورها رویکردی بسیار مسئولانه داشته ایم و کاملاً بر اساس مطالبات داخلی خود که ضمناً نسبت به چنین فعالیت هایی بسیار سختگیرانه هستند، عمل می کنیم.

اما موارد بسیاری وجود دارند که درک متعادل و آمادگی متقابل برای بحساب آوردن منافع ما، از جمله در این عرصه را نمی بینیم. بسیاری از اشخاص حقوقی در روسیه همانند سابق مشمول تحریمات آمریکا هستند و در ضمن باید گفت که اساسی برای آن وجود ندارد. این مسئله ای است که ما را نگران می کند. موارد دیگری هم هستند که منافع ما به میزان کافی بحساب آورده نمی شوند. از این رو روی دست گرفتن موضوع عرضه اس-300 ها از کل موضوع و تبدیل آن تقریباً به مشکل اصلی و بویژه مربوط ساختن آن به مباحث پیرامون اعتماد سازی نسبت ماهیت صرفاً صلح آمیز برنامه هسته ای ایران، کاملاً نادرست است. در اینجا دو مسئله کاملاً مجزا وجود دارند که نسبت به هریک باید رویکردی بر اساس ویژگی ها و ماهیت آن داشت و نباید سعی شود که ارتباط و یا مطالبه ای مصنوعی که ارتباطی با موضوع ندارد، بدان تحمیل گردد.

پایان پیام.